

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת מקץ - חנוכה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

להאיר את לב הרחוקים

רבותינו הקדושים בגמרא (שבת כא, ב) אומרים, שזמן הדלקת נרות חנוכה הוא "עד דכליא ריגלא דתרמודאי", כלומר, עד שתכלה מן השוק רגלם של התרמודאים. ומפרש רש"י שם, שהתרמודאים הם בני אומה אחת ששמה 'תרמוד', ודרכם היתה ללקט עצים דקים ולמכור אותם לאנשים בשוק לצורך הבערת אש כדי שיהיה בבתיהם אור. ולכן הם היו מתעכבים בשוק עד שהולכים בני השוק לבתיהם משחשכה ומבעירים בבתיהם אור, וכשצריכים לעצים יוצאים וקונים מהם. וזמן הדלקת נרות חנוכה הוא עד שתכלה מן השוק אף רגלם של אותם תרמודאים, שהם האחרונים שנותרים בשוק לאחר החשכה, וכבר לא יהיה בפני מי לפרסם את הנס. אולם בנוסף לדרך פשוט, מבאר הרבי מליובאוויטש זיע"א על דרך הרמז, ש'תרמוד' הוא מלשון מרד. ורצו רבותינו הקדושים לרמוז לנו שיש כח באור העצום שמאיר בנרות החנוכה להאיר אפילו את ליבם של הרחוקים ביותר מדרך ה' - אלו שמורדים בבוא ועוברים על רצונו במזיד - ולהכניס הרהור תשובה בליבם, עד שתכלה רגלם של המורדים מן השוק וישובו כולם.

המיוחד בקדושת חג חנוכה הוא, שקדושה זו יורדת למקומות הנמוכים ביותר ומסוגלת להאיר גם על אנשים רחוקים ביותר. כיון שהאור של חנוכה יורד למטה למקומות נמוכים ביותר, וזו הזדמנות נפלאה אף לרחוקים ביותר לאחוז בו ולהתקרב לה'. לכן ימי החנוכה הם ימי חול לכל דבר ומותרים בעשיית מלאכה, שלא כשבת ויום טוב שאסורים במלאכה, כדי לרמוז שקדושתו של חג חנוכה מסוגלת לרדת גם אל האנשים השקועים כל ימיהם בעניני חולין, ההפוכים לגמרי מעניני קדושה. רמז נוסף לכך שאורו של חג חנוכה יורד למקומות הנמוכים ביותר והרחוקים ביותר מצד הקדושה, נוכל למצוא בכך שלפי ההלכה (ראה שו"ע סי' תרעא) יש מצוה להניח את נרות החנוכה בצד השמאלי של הפתח ובגובה שהוא מתחת לעשרה טפחים: והיינו כי תמיד הצד השמאלי מסמל את הצד ההפוך מצד הקדושה. כמו כן לימדונו חז"ל (ראה סוכה ה) שמעולם לא ירדה השכינה למטה מעשרה טפחים. משמע מכך שמקום זה - הצד השמאלי ולמטה מעשרה טפחים - מסמל ריחוק גדול מאוד מצד הקדושה. ובכל זאת, את נרות חנוכה יש להשתדל להדליק דוקא בצד השמאלי של הפתח ולמטה מעשרה טפחים כאמור - וזאת כדי לרמוז שאורו של חג חנוכה מסוגל לרדת ולהאיר גם למי שנפל למקומות חשוכים ורחוקים ביותר מצד הקדושה.

(אמרי נועם, חנוכה)

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

מיהו בינוני?

בינוני יש לו יצר הרע, הוא לפעמים מתעורר, אבל היתרון של הבינוני שהוא תמיד מצליח להתגבר עליו, ולא חוטא כלל. כלומר אצל הבינוני עדיין התאוות נמצאות, רק שהן לא בשימוש, כי הנפש האלקית שלו היא חזקה מאד, והיא הודפת אותן בשתי הידיים, כך שלא יבואו לידי ביטוי לא במעשה לא בדיבור ולא במחשבה.

ההבדל בין צדיק לבינוני הוא שהצדיק לא צריך מי שיבלום אותו, כיון שאין מה לבלום אצלו, הוא הגיע למצב שלא שייך אצלו כלל שליטה של מחשבה זרה או פגומה, בבחינת "ולבי חלל בקרבי" שהרגו בתענית, אבל אצל הבינוני היצר הרע עדיין נמצא בקרבו, ומדי פעם הוא מתעורר, אלא שהמעלה של הבינוני שהוא מצליח לבלום אותו, כגון כאשר עולה בלבו איזה טינא על רעייתו או על בנו או על חבירו, תיקף הוא דוחה את היצר בשתי ידיו ומכה בו בכל כוחו, ומיד הוא בורח ממנו כל עוד נפשו בו, לכן כל ימיו הוא במלחמה, וכמ"ש בעל חובת הלבבות אמרו על חסיד, שפגע אנשים שבים ממלחמת אויבים, ושלו שלל אחר מלחמה חזקה, אמר להם, שבתם מן המלחמה הקטנה שוללים שלל, התעתדו למלחמה הגדולה! אמרו לו, ומה היא המלחמה הגדולה? אמר להם, מלחמת היצר וחיליו, ע"כ. והוא שאמרו חז"ל (בקדושין ל' ע"ב) יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו - כל מקום שכתוב אדם הכוונה היא לבינוני, כי התורה יודעת שהעולם לא כולם צדיקים, וגם לא חלילה ההיפך, אלא בינוניים - כלומר יצרו של אדם דהיינו של הבינוני מתגבר עליו בכל יום, ומה עליו לעשות? איזהו גיבור הכובש את יצרו.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
17:49	ר"ת 17:17	16:26	ירושלים
17:44	ר"ת 17:14	16:22	תל אביב
17:44	ר"ת 17:13	16:22	חיפה
17:49	ר"ת 17:17	16:26	באר שבע

סיפור לחג

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

סיפור לחג החנוכה

היהודים השבורים והרצוצים במחנה "מיהרלדארף" לא ידעו באיזה יום בשבוע יחול בדיוק יום ראשון של חנוכה. הלכו איפוא אל הרבי מצאנז זי"ע שיחשב להם בבירור באיזה יום בשבוע חל כ"ה בכסלו.

בהתקרב המועד, הזדמן לרבי לעבוד במחסן עצים. הוא ניצל הזדמנות פז זו, שהתגלגלה לידיו בהשגחה פרטית, ובעזרתם של עוד כמה יהודים הכינו מנורה מעץ.

ושמן מנין? גם לזאת מצאו פתרון! מדי פעם היו היהודים מקבלים מרגרינה. כל פרור מרגרינה הוא ממש סם חיים, אך יהודים רבים הפרישו במסירות נפש מעט והכינו כך שמן להדלקת נר חנוכה...

ופתילות- מהיכן הביאו? חיש קל שלפו היהודים חוטים מבגדיהם המרופטים והביאו עבור הכנת הפתילות.

כשהגיע ליל ראשון של חנוכה, זכו היהודים במחנה להדליק את נרות החנוכה כמצוותם. הרבי מצנז זיע"א הדליק את הנרות ורטט של קדושה, התרגשות ושמחה עצומה מילאה את כל יושבי החדר שפצחו מיד בשירה חרישית "על הניסים ועל הפורקן ועל הגבורות... בימים ההם בזמן הזה..."

ומספר הרבי: באחד הלילות הבאים, אחזה אש הנרות בצרף כולו, והתלקחה שריפה גדולה. מיד באו הרשעים לחקור כיצד זה קרה, ועל מעשה זה- להדליק אש במחנה- היו ממתים מיד, ואף על פי כן לא עזבונו רחמיו של ה' יתברך וניצלנו מהם בנס. והוסיף הרבי ואמר בהתרגשות: "אפילו אודה להשם כל ימי חיי, לא אצא ידי חובתי, להודות על שזכיתי תחת שלטון הרשעים לקיים את המצוה כראוי, ולא זו בלבד אלא שיצאתי משם חי וקיים חרף הסכנה הגדולה שריחפה אז על ראשי"

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

עשה טוב

"וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שְׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי נִשְׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עַמְלִי וְאֶת כָּל בֵּית אָבִי, וְאֶת שְׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי הִפְרֵנִי אֱלֹהִים בְּאָרֶץ עֲנָיִי" (בראשית פרק מ"א פס' נ"א נ"ב).

בדרך רמז, רמזו כאן יוסף הצדיק פרק בעבודת ה' יתברך, תחילה צריך לסור מהרע ואחר כך יותר לפעול בעשה טוב. ואולם הבעל שם טוב הקדוש מסביר "סור מרע", הכוונה אל תתעסק ברע כלל, גם לא לעקור את הרע, פשוט אל תתקרב אליו, ומהצד שני "ועשה טוב", תקיים מצוות ואז על ידי המצוות שאתה מקיים וכשאתה יותר לא מתקרב לרע, הרע כבר בורח מאליו.

ויוסף הצדיק קורא את שם הבכור מנשה "כי נשני אלקים את כל עמלי", כלומר ה' יתברך השכיח ממני את כל הצער שעברתי. וזה ה"סור מרע", לשכוח את הרע. ואת שם השני קרא אפרים. "כי הפרני אלוקים בארץ ענאי" כלומר אפרים מלשון "הפרני" שה' יתברך בירך אותי והפירה והרבה אותי, וזה ה"עשה טוב", הלהרבות במעשים טובים, כן שמעתי מידי הרב אנגלמן שאמר בשם גדולי החסידות, שיעקב אבינו בירך את אפרים ומנשה, והניח את יד ימין על אפרים שהוא הצעיר, ואת יד שמאל על מנשה שהוא הגדול, ויוסף הצדיק בהתחלה הצטער מזה, ואמר ליעקב אבינו עליו השלום "לא כן אבי כי זה הבכור, שים ימין על ראשו" אולם יעקב אבינו אמר ליוסף, "ידעתי בני ידעתי, גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל". גם מנשה יהיה גדול, אבל אפרים יגדל ממנו יותר, שנאמר "אחיו הקטון יגדל ממנו, וזרעו יהיה מלא הגויים"

והרמז שיעקב רמז ליוסף, ידעתי בני ידעתי, אני יודע שקודם כל מנשה מלשון נשני, מלשון שכחה, קודם כל לשכוח את הרע, ואחר כך להרבות בטוב, שנאמר "סור מרע ועשה טוב". אבל, שמע בני, יבואו דורות שיהיו אנשים יקרים וצדיקים, שלעת עתה הם קצת רחוקים מדרך ה', ואם נחכה להם שתחילה יסורו מהרע, ורק אחר כך יעשו טוב, כנראה שהם לא יגיעו לזה לעולם חס וחלילה, לכן לפעמים יש מצב שצריכים לפתוח ב"עשה טוב", וממילא הרע יסור מאליו.

וכמו שהעלה אדוני אבי הרב יורם מיכאל אברג'ל בשם הגאון החסיד הרב קוק עליו השלום, שהצדיקים לא מגרשים את החושך במקלות, כי זה לא שייך, אלא מרבים באור.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

אסור לנבל את הפה

אין מקום לספר כאן את כל מה שעברתי עם הרב כי זה לא יגמר מרוב סיפורים שראיתי את רוח קודשו של הרב.

באחד הימים באתי למורי הרב יורם לנתיבות והבאתי איתי חבר שמעולם לא היה אצל רב ואין לו מושג מה זה רב, אבל אותו חבר הרגיש שהוא רוצה ללכת לרב שאני קשור אליו שזה מו"ר הרב יורם, הגענו לנץ והתפללנו עם הרב, בסוף התפילה חלצנו תפילין ויש לציין שישבנו מרוב הדחוק וכמות האנשים רחוק מהרב, ממש בצד השני של בית המדרש.

אנחנו מתלחשים בינו ותוך כדי אני מספר לו קצת על הרב, וקרה איזה מצב שדיברנו בשקט בינו ובלי לשים לב אותו חבר פלט איזה מילה לא כל כך יפה, לא בכוונה בלי לשים לב. אף אדם אחר לא שמע את זאת חוץ ממני, מיד הסברתי לו שאנחנו נמצאים במקום קדוש ואסור לדבר דברים כאלה בכלל, ובטח לא במקום כזה קדוש.

ממש באותם רגעים שזה קרה, מורי הרב הרים את המיקרופון ופתח את השיעור בדבריו הקדושים.

אני ממש זוכר כמעט כל מילה ומילה - "מכיוון שחרבו לנו בתי מקדשות אין לנו בית מקדש אלא בתי כנסיות ובתי מדרשות ולכן אסור לנבל את הפה במקום כזה קדוש..."

וכמובן ששנינו נשארנו פעורי פה אבל מחויכים ידענו שאם הרב רואה את מה שקרה הוא בטח גם ידע לתת לנו תיקון על זה.

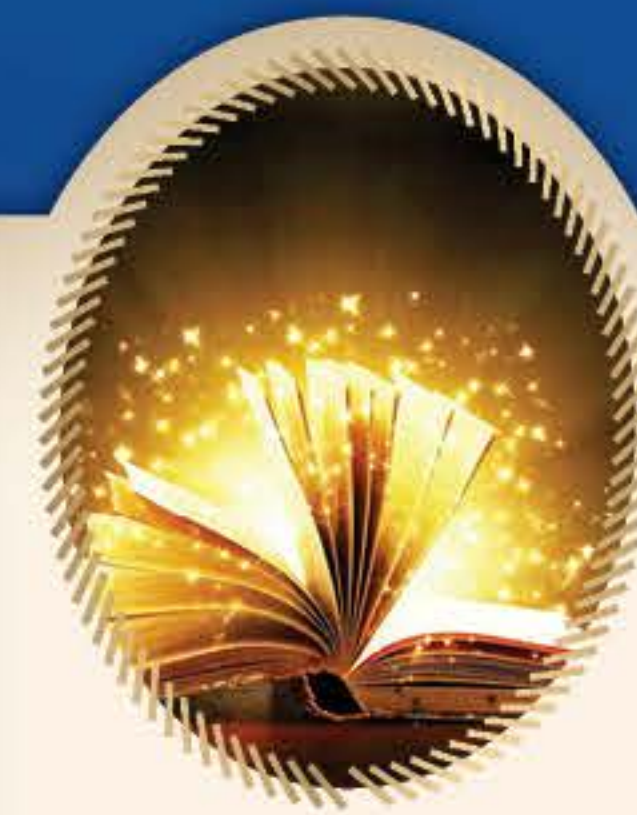

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

מהלכות חג החנוכה

- בכל יום משמונת ימי חג החנוכה, אומרים הלל שלם בתפילה, ומברכים עליו "ברוך אתה... מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו לגמור את ההלל".
- כמה נרות מדליקים בחג החנוכה? מצוותה שיהיה כל בית ובית מדליק נר אחד, בין שהיו בני הבית מרובין, בין שלא היה בו אלא אדם אחד. ומצוה מן המובחר להדליק נר אחד בלילה הראשון, ובלילה השני שני נרות, ובלילה השלישי שלשה נרות, וכן על זה הדרך, עד שביום השמיני מדליק שמונה נרות.
- צריכים להדליק את החנוכה במקום שבו היא תהיה בחצי שעה הראשונה, ובתוך החצי שעה הראשונה אסור להזיז את החנוכה, למקום אחר. לאחר חצי שעה מזמן ההדלקה אם רוצים בני הבית להכניס את החנוכה לבית, כדי לפרסם את הנס גם בתוך הבית, ולשבת ליד החנוכה, מותר.
- אם הדליק את החנוכה וכבתה, מעיקר ההלכה אינו זקוק להדליקה פעם אחרת, כי הוא הדליק במקום שהנרות היו אמורים לדלוק טוב, אולם המחמיר לחזור ולהדליק תבוא עליו ברכה. מי שדר בקומה גבוהה, מצד ההלכה יכול להדליק בכל גובה, ואפילו בקומה מאה. כי בזמן הזה מדליקים אפילו בתוך הבית ומה שאמרו חז"ל שהחנוכה לא תהיה גבוהה יותר מעשרים אמה, הפירוש הוא שבתוך הבית היא לא תהיה גבוהה יותר מעשרים אמה, אך מה שהבית הוא גבוה מקרקע רשות הרבים, אין בזה כלום. אולם אם החנוכה תהיה גם בתוך עשרים אמה לקרקע רשות הרבים יהיה בזה פרסום הנס גדול יותר. ובפרט, כאשר יש דירות בבניינים שממול הבניין שבו הם דרים, שבוודאי יש פרסום הנס, שגם הדיריים מהבנין ממול רואים את החנוכה.
- בחור ישיבה שכיבדו אותו להדליק נרות חנוכה בבית המדרש של הישיבה, יברך וידליק, ואין בזה כל חשש, כי הרי מדליקין בבית הכנסת ובבית המדרש בברכה.
- מנהג אדוני אבי עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל, שנוטלים ידיים לפני הדלקת החנוכה, כל בני המשפחה (בלי ברכה), ואבא מבאר שזה הכנה למצווה, כדי לקיים את מצוות הדלקת החנוכה בקדושה ובטהרה. וכן העלו כמה מרבתינו האחרונים.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

מסירות נפש

משפט קשה היה לאחד ממקורביו של רבי רפאל מבערשאד, ואמרו שעונש קשה צפוי לו אם לא יעיד לטובתו רבי רפאל שהיה נאמן לשופטים, עדות שאין בה אמת. רבי רפאל שבאו וסיפרו לו את המאורע, היה במבוכה: לא ילך ולא יעיד - ייהרס יהודי ומשפחתו. ילך ויעיד - יצטרך לשקר, ושקר הרי לא הוציא מפיו מימיו... נגע הדבר ללבו, התהלך באבלות וקדרות ולבו מר עליו. בלילה שלפני המשפט לא מצא לו רבי רפאל מקום, עד שעמד והתפלל להקדוש ברוך הוא, שיקחהו מהעולם ובלבד שלא יוציא שקר מפיו. תפילתו נשמעה, ובאותו לילה, טרם האיר היום - נפטר רבי רפאל...

פרנסתו מובטחת

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

כל מה שתוצה להקריב ולתת לאל עליון, יתקבל באהבה אך ורק אם לא יהיה ממנו לזולת שום צער או בזיון. (בגובה העיניים כ"ו בכסלו)

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני ולהצלחת י.מ.צ.א ביצוע פרויקטים מקבוצת צפירי יעקב לרפואת קטורה בת רבקה הי"ו לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

יודם אברג'ל
י"מ אברג'ל